

H. O. Hansen: Den ærede Ordfører sluttede jo med kun at opfordre det konservative Folkepartis og Venstres Medlemmer til at stemme for disse Forslag. Jeg har altsaa ikke en Opfordring til at stemme for disse Forslag at tilbagevise, og jeg gaar ud fra, at det ogsaa maa have været klart for Rigsdagen allerede ved første Behandling, hvorledes vor Stilling til disse Forslag vilde blive. Men jeg maa rigtignok sige, at efter at Kakao er trukket med ind under Beskatningen, har Forslagene faaet en saadan Karakter, at det forekommer mig, at de Indvendinger, jeg har rejst imod dette Forslag, at det var en slet Maade at beskatte Varer paa, har faaet deres Bekræftelse, og det viser, at disse Varer ikke egner sig til en Beskatning under den Form, som dette Forslag har.

Der blev fra den ærede Ordførers (Jensen-Broby) Side udtalt, at man havde indført store Lempelser, navnlig for de smaa Virksomheders Vedkommende. Jeg vil straks hertil sige, at jeg vil ikke benægte, at der er indført Lempelser, men disse Lempelser er ingenlunde saa store, at de har forandret Lovforslagets Karakter; men jeg kan selvfølgelig kun være tilfreds dermed, saa meget mere som jeg erkender, at de Lempelser, der er indført, er indført paa de Punkter, hvor jeg stillede Ændringsforslag om at lempe Tobaksbeskatningen, som de Herrer førte igennem. Da var disse Lempelser ikke til at opnaa. Da disse Lempelser imidlertid nu indføres, ønsker jeg at gøre opmærksom paa, at selv om jeg ikke kan være med til at stemme for dette Lovforslag, er jeg vel tilfreds med, at det ikke bevarer den strenge Form, som det havde, da Finansministeren forelagde det. Den højtærede Finansminister betonedede saavel ved første Behandling af dette Lovforslag som ved Tobaksbeskatningslovens Behandling gentagne Gange, at man maatte have meget skrappe og strenge Kontrolregler, for at der ikke skulde ske Misbrug. Jeg opfordrede den Gang stadig den højtærede Finansminister til at give mig Oplysning om, hvor der var begaaet Misbrug, som gjorde det nødvendigt at have saa skrappe Kontrolregler, men det var ikke muligt den Gang at faa et Svar, og jeg maa derfor atter nu spørge den højtærede Finansminister, om der da virkelig var saadanne Forhold indenfor Tobaksbranchen, at det var nødvendigt der at indføre en Række skarpe Bestemmelser, som man altsaa ikke behøver at indføre paa dette Omraade, hvor der foreslaas en Beskatning af nøjagtig samme Form, og hvor Lovforslaget ved Forelæggelsen var af nøjagtig

samme Form som det Lovforslag, der blev gennemført om Tobaksbeskatningen, eller om det er, fordi Flertallet og den højtærede Finansminister formener, at de, der handler med Chokolade- og Sukkervarer, er hæderligere Folk end de, der handler med Tobak. Hvis dette er Meningen, maa jeg selvfølgelig tilbagevise en saadan Tanke. Men det vilde være rart, om Finansministeren efter de stærke Udtalelser, han fremførte ved første Behandling om Nødvendigheden af den strenge Kontrol, vilde oplyse, hvorfor hans Syn er blevet ændret, om det er, fordi man har set, at de Regler, som indførtes ved Tobaksbeskatningen, var alt for strenge og netop vilde faa de Følger, som jeg forudsatte. Nøjagtig disse Lempelser, som den ærede Ordfører roste Flertallet og Finansministeren for at være gaaet til, nøjagtig de samme Lempelser ønskede jo Tobaks-erhvervet. Jeg erindrer endog, at det ærede Medlem Hr. Korsgaards Partifælle, som var Ordfører i Landstinget, meget skarpt angreb Bestemmelsen om, at Afsætning af Tobaksvarer fra Detailhandel til Detailhandel ikke maatte finde Sted, men hverken hans Partifæller i Landstinget eller her eller den højtærede Finansminister var jo lydøre for denne Indvending paa Tobaksomraadet. Der maa altsaa ligge andre Ting til Grund nu.

Lokalebestemmelserne gaar det med paa samme Maade. De Lempelser, som er givet for Lokalernes Vedkommende, sætter jeg for øvrigt ikke særlig højt, idet Lokalerne i Virkeligheden skal godkendes af Toldbestyrelsen, og det vil kun sige, at Rigsdagen skubber dette Spørgsmaal fra sig. Man overlader til Administrationen at fastsætte Reglerne saa skarpe, som den vil, og saa har Rigsdagens Partier, som gennemfører dette Lovforslag, lagt Ansvaret over paa den. Men man forbavses jo, naar man ser, at disse 3 Afsnit gaar ud af Lovforslagets § 11. De har nøjagtig den samme Ordlyd som Tobaksbeskatningslovens § 23, og da jeg under Tobaksbeskatningslovens Behandling stillede Forslag om, at de skulde gaa ud, betegnede den højtærede Finansminister dette med et saa kraftigt Udtryk som bethlehemitisk Barnemord. Naar nu Bestemmelserne i dette Lovforslag er et nøje Aftryk af den anden Lovs Bestemmelser, kan jeg ikke indse, hvorledes den højtærede Finansminister kan betegne et Ændringsforslag om at stryge disse Bestemmelser i den anden Lov med saa stærkt et Udtryk, men kan gaa med til at stryge dem i dette Lovforslag. Maaske Grunden skulde ligge i det Forhold, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard omtalte i sin sidste